

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2399**ze dne 12. prosince 2017,****kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů
v insolvenční hierarchii**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu (FSB) specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát („standard TLAC“), jež byly v listopadu 2015 potvrzeny skupinou G20. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI), „měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během a bezprostředně po řešení krize mohou být i nadále zajišťovány jejich základní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků (veřejné finanční prostředky) nebo byla ohrožena finanční stabilita“. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie“ se Komise zavázala, že do konce roku 2016 předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v právu Unie v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.
- (2) Zavedení standardu TLAC v právu Unie musí zohledňovat stávající individuálně stanovený minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“) vztahující se na všechny instituce v Unii v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Jelikož TLAC a MREL sledují stejný cíl zajištění toho, aby měly instituce v Unii dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce. Komise konkrétně navrhla, aby harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI („minimální požadavek TLAC“) a kritéria způsobilosti pro závazky, jež se použijí za účelem dosažení souladu s tímto standardem, byly do práva Unie zavedeny změnami nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽⁵⁾, zatímco dodatečný požadavek pro G-SVI a požadavek pro subjekty jiné než G-SVI, oba stanovené individuálně pro jednotlivé instituce, jakož i příslušná kritéria způsobilosti by měly být řešeny cílenými změnami směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 132, 26.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 173, 31.5.2017, s. 41.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. prosince 2017.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

Tato směrnice, která se týká pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii, doplňuje výše uvedené legislativní akty, jejichž změna je navržena, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾.

- (3) S ohledem na výše uvedené návrhy a v zájmu zajištění právní jistoty pro trhy a subjekty podléhající MREL a TLAC je důležité zajistit včas jasná kritéria způsobilosti závazků, jež se použijí za účelem dosažení souladu s MREL a s právem Unie, kterým se provádí TLAC, a zavést vhodná ustanovení o zachování právních účinků pro způsobilost závazků vydaných před tím, než budou revidovaná kritéria způsobilosti účinná.
- (4) Členské státy by měly zajistit, aby instituce měly dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci s cílem zajistit hladkou a rychlou absorpci ztrát a rekapitalizaci s minimálním dopadem na finanční stabilitu a zároveň by se měly snažit zabránit dopadu na daňové poplatníky. Toho by mělo být dosaženo tím, že instituce budou soustavně splňovat minimální požadavek TLAC, jenž má být v právu Unie proveden prostřednictvím změny nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU.
- (5) Standard TLAC vyžaduje, aby G-SVI splňovaly minimální požadavek TLAC, s některými výjimkami, pomocí podřízených závazků, které se v úpadečném řízení řadí pod závazky vyloučené z TLAC („požadavek podřízenosti“). Podle standardu TLAC má být podřízenosti dosaženo prostřednictvím právních účinků smlouvy (označovaných jako smluvní podřízenost), práva příslušné jurisdikce (označovaného jako podřízenost vyplývající z právních předpisů) nebo příslušné podnikové struktury (označované jako strukturální podřízenost). Pokud to vyžaduje směrnice 2014/59/EU, měly by instituce spadající do její působnosti splňovat svůj individuální požadavek pomocí podřízených závazků, aby se minimalizovalo riziko právního napadení ze strany věřitelů na základě toho, že jejich ztráty při řešení krize jsou vyšší než ztráty, které by jim vznikly v běžném úpadečném řízení (zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení).
- (6) Řada členských států v rámci svého vnitrostátního insolvenčního práva změnila nebo v současné době mění pořadí nezajištěných prioritních dluhových nástrojů v případě úpadku, aby svým institucím umožnily účinněji splnit požadavek podřízenosti a tím usnadnily řešení krizí.
- (7) Doposud přijaté vnitrostátní předpisy se značně liší. Neexistence harmonizovaných pravidel Unie vyvolává u vydávajících institucí i u investorů nejistotu a může ztížit uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u přeshraničních institucí. Neexistence harmonizovaných pravidel Unie rovněž může vést k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že by se náklady institucí na splnění požadavku podřízenosti a náklady, které nesou investoři při koupi dluhových nástrojů vydaných institucemi, mohly v rámci Unie značně lišit.
- (8) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 10. března 2016 o bankovní unii ⁽²⁾ vyzval Komisi, aby předložila návrhy na další snížení právních rizik nároků v souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016 Komisi vyzvala, aby předložila návrh na společný přístup k hierarchii bankovních věřitelů s cílem posílit právní jistotu v případě řešení krize.
- (9) Je proto nezbytné odstranit významné překážky fungování vnitřního trhu, zabránit narušování hospodářské soutěže způsobeného neexistencí harmonizovaných pravidel Unie pro hierarchii bankovních věřitelů a zamezit tomu, aby takové překážky a narušení vznikaly v budoucnosti. V důsledku toho je vhodným právním základem této směrnice článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (10) Za účelem minimalizace nákladů na splnění požadavku podřízenosti a jakéhokoli negativního dopadu na náklady financování by tato směrnice měla členským státům umožnit v příslušných případech zachování stávající kategorie běžného nezajištěného prioritního dluhu, jehož emise je pro instituce méně nákladná, než jakékoli jiné podřízené závazky. V zájmu posílení způsobilosti institucí k řešení krize by však tato směrnice měla od členských států vyžadovat vytvoření nové kategorie „nepreferenčního“ prioritního dluhu, jenž by měl být v úpadečném řízení

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o omezitelném dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

řazen nad kapitálové nástroje a podřízené závazky, které nejsou kapitálovými nástroji, ale pod ostatní prioritní závazky. Instituce by měly mít nadále možnost vydávat dluhové nástroje v prioritní i „nepreferenční“ prioritní kategorii. Z uvedených dvou kategorií by pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie měla být způsobilá pro splnění požadavku podřízenosti, a to aniž jsou dotčeny další možnosti a výjimky, které standard TLAC stanoví pro splnění požadavku podřízenosti. To by mělo institucím umožnit, aby pro své financování nebo z jakýchkoli jiných provozních důvodů používaly méně nákladné běžné prioritní dluhové nástroje a vydávaly dluhové nástroje v nové „nepreferenční“ prioritní kategorii k získání financování při splnění požadavku podřízenosti. Členské státy by měly mít možnost zavést více tříd pro jiné běžné nezajištěné závazky, pokud zajistí, aniž jsou dotčeny další možnosti a výjimky stanovené standardem TLAC, aby pro splnění požadavku podřízenosti byla způsobilá pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů.

- (11) Aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů splnila kritéria způsobilosti popsaná ve standardu TLAC a stanovená ve směrnici 2014/59/EU, a tudíž posílila právní jistotu, měly by členské státy zajistit, aby tyto dluhové nástroje měly původní smluvní splatnost nejméně jeden rok, aby neobsahovaly žádné vložené deriváty a aby se nejednalo o deriváty a rovněž aby příslušná smluvní dokumentace týkající se jejich emise a případně prospekt výslovně uváděly jejich nižší stupeň priority v běžném úpadkovém řízení. Dluhové nástroje s pohyblivým úrokem odvozeným z široce používané referenční úrokové sazby, jako jsou Euribor nebo Libor, a dluhové nástroje, které nejsou denominované v domácí měně emitenta, by se pouze na základě těchto prvků neměly považovat za dluhové nástroje obsahující vložené deriváty, pokud jsou jistina, splátky a úrok denominovány ve stejné měně. Touto směrnicí by neměly být dotčeny požadavky vnitrostátního práva na registraci dluhových nástrojů v podnikovém registru závazků emitenta s cílem splnit podmínky pro „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů stanovených v této směrnici.
- (12) Aby se zvýšila právní jistota pro investory, měly by členské státy zajistit, aby jejich běžné nezajištěné dluhové nástroje a jiné běžné nezajištěné závazky, které nejsou dluhovými nástroji, měly v jejich vnitrostátním insolvenčním právu vyšší stupeň priority než nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů měla vyšší stupeň priority než kapitálové nástroje a vyšší stupeň priority než veškeré podřízené závazky, které se nekvalifikují jako kapitál.
- (13) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení harmonizovaných pravidel pro pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v případě úpadku pro účely rámce Unie pro ozdravné postupy a řešení krize a zejména zlepšení účinnosti režimu rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Touto směrnicí by zejména neměly být dotčeny další možnosti a výjimky, které standard TLAC stanoví pro splnění požadavku podřízenosti.
- (14) Je vhodné, aby se změny směrnice 2014/59/EU stanovené touto směrnicí použily na nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných ke dni použitelnosti této směrnice nebo později. Nicméně pro účely právní jistoty a v zájmu maximálního možného snížení přechodných nákladů je třeba zavést vhodné záruky, pokud jde o pořadí pohledávek vyplývajících z dluhových nástrojů, které byly vydány před daným dnem, v případě úpadku. Členské státy by tedy měly zajistit, aby se pořadí všech nesplacených nezajištěných pohledávek vyplývajících z dluhových nástrojů, které instituce vydaly před uvedeným dnem, v případě úpadku řídilo právními předpisy členských států, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016. V rozsahu, v jakém některé vnitrostátní právní předpisy přijaté k 31. prosinci 2016 již sledují cíl, kterým je umožnit institucím vydávat podřízené závazky, by veškeré nesplacené nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných přede dnem použitelnosti této směrnice nebo jejich část měly mít v případě úpadku stejné pořadí jako „nepreferenční“ prioritní dluhové nástroje vydané za podmínek této směrnice. Kromě toho by členské státy po dni 31. prosince 2016 a přede dnem vstupu této směrnice v platnost měly mít možnost přijmout vnitrostátní právní předpisy, které upravují, jaké pořadí mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni použitelnosti těchto právních předpisů, s cílem splnit podmínky stanovené v této směrnici. V takovém případě by se právními předpisy členských států, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016, měly nadále řídit pouze nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových závazků vydaných před použitelností daného nového vnitrostátního práva.

- (15) Tato směrnice by neměla bránit členským státům, aby stanovily, že by se tato směrnice měla nadále používat, pokud se na emitenty přestane zejména v důsledku odprodeje úvěrových či investičních aktivit třetí straně vztahovat rámec Unie pro ozdravné postupy a řešení krizí.
- (16) Tato směrnice harmonizuje pořadí, jaké mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, a netýká se pořadí, jaké mají v případě úpadku vklady nad rámec stávajících příslušných ustanovení směrnice 2014/59/EU. Touto směrnicí proto nejsou dotčeny žádné stávající ani budoucí vnitrostátní právní předpisy členských států upravující běžné úpadkové řízení, které se týkají pořadí vkladů v případě úpadku, pokud toto postavení není harmonizováno směrnicí 2014/59/EU, bez ohledu na datum provedení daných vkladů. Do 29. prosince 2020 by Komise měla přezkoumat uplatňování směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí vkladů v případě úpadku, a vyhodnotit zejména potřebu dalších změn uvedené směrnice.
- (17) V zájmu zajištění právní jistoty pro trhy a jednotlivé instituce a usnadnění účinného uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by tato směrnice měla vstoupit v platnost prvním dnem po zveřejnění,

PŘÍJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

- 1) V čl. 2 odst. 1 se bod 48 nahrazuje tímto:

„48) „dluhovými nástroji“:

- i) pro účely čl. 63 odst. 1 písm. g) a j) dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů; a
- ii) pro účely článku 108 dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu a nástroje vytvářející nebo uznávající dluh;“.

- 2) Článek 108 se nahrazuje tímto:

„Článek 108

Pořadí v insolvenční hierarchii

1. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení:

- a) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů:

- i) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;
- ii) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob a mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;

- b) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený v písmeni a):

- i) pojištěné vklady;
- ii) systémy pojištění vkladů přebírající práva a závazky pojištěných vkladatelů v případě platební neschopnosti.

2. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení měly u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) běžné nezajištěné pohledávky vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:

- a) původní smluvní splatnost těchto dluhových nástrojů činí nejméně jeden rok;
- b) dluhové nástroje neobsahují žádné vložené deriváty a samy nejsou deriváty;
- c) příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí nižší stupeň priority podle tohoto odstavce.

3. Členské státy zajistí, aby nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů splňujících kritéria stanovená v odst. 2 písm. a), b) a c) tohoto článku měly ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 7, členské státy zajistí, aby se na pořadí, jaké mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 této směrnice prvním pododstavci písm. a) až d) přede dnem vstupu v platnost opatření podle vnitrostátního práva provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 (*), použily jejich vnitrostátní právní předpisy upravující běžné úpadkové řízení, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016.

5. Pokud členský stát po 31. prosinci 2016 a přede dnem 28. prosince 2017 přijal vnitrostátní právní předpisy upravující pořadí, jaké mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni použitelnosti takových vnitrostátních právních předpisů, odstavec 4 tohoto článku se nepoužije na pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni nabytí účinnosti takových vnitrostátních právních předpisů, a to za podmínky, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví, že v běžném úpadkovém řízení mají u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) běžné nezajištěné pohledávky vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:
 - i) původní smluvní splatnost těchto dluhových nástrojů činí nejméně jeden rok;
 - ii) neobsahují žádné vložené deriváty a samy nejsou deriváty a
 - iii) příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí nižší stupeň priority podle vnitrostátních právních předpisů;
- b) tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví, že nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů splňujících kritéria stanovená v prvním pododstavci písm. a) tohoto pododstavce mají v běžném úpadkovém řízení vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).

Ke dni vstupu v platnost opatření podle vnitrostátního práva provádějících směrnici (EU) 2017/2399 mají nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů uvedených v prvním pododstavci písm. b) stejný stupeň priority jako nástroje uvedené v odst. 2 písm. a), b) a c) a v odstavci 3 tohoto článku.

6. Pro účely odst. 2 písm. b) a odst. 5 prvního pododstavce písm. a) bodu ii) by se dluhové nástroje s pohyblivým úrokem v důsledku široce používané referenční úrokové sazby a dluhové nástroje, které nejsou denominované v domácí měně emitenta, pokud jsou jistina, splátky a úrok denominovány ve stejné měně, pouze na základě těchto] prvků neměly považovat za dluhové nástroje obsahující vložené deriváty.

7. Členské státy, které před 31. prosincem 2016 přijaly vnitrostátní právní předpisy upravující běžné úpadkové řízení, kterými se běžné nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) rozdělují do dvou nebo více různých stupňů priority nebo kde se stupeň priority běžných nezajištěných pohledávek vyplývajících z takových dluhových nástrojů mění ve vztahu ke všem ostatním běžným nezajištěným pohledávkám se stejným pořadím, mohou stanovit, že dluhové nástroje s nejnižším stupněm priority mezi těmito běžnými nezajištěnými pohledávkami mají stejné pořadí jako ty, které splňují podmínky uvedené v odst. 2 písm. a), b) a c) a v odstavci 3 tohoto článku.

(*) (Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 96).“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29. prosince 2018. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy tyto předpisy použijí ode dne jejich vstupu v platnost ve vnitrostátním právu.

2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Odstavec 2 se nepoužije, pokud vnitrostátní opatření členských států, která byla v platnosti před vstupem této směrnice v platnost, jsou s touto směrnicí v souladu. V takových případech členské státy tuto skutečnost oznámí Komisi.
4. Členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovnínictví znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Přezkum

Do 29. prosince 2020 provede Komise přezkum uplatňování čl. 108 odst. 1 směrnice 2014/59/EU. Komise zejména posoudí, zda jsou zapotřebí jakékoli další změny týkající se pořadí vkladů v případě úpadku. Podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
M. MAASIKAS